

[Peter Larsen.]

handlingen kan finde sted, skyldes, at der skulle føres disse forhandlinger med arbejdsmarkedets parter, det er ikke en for os at se gyldig undskyldning. Vi har ikke med vort forslag lagt os fast på finansieringsgrundlaget. Vi har peget på, at der måtte føres disse forhandlinger, men det er urimeligt, at det skulle afskære folketinget fra at drøfte rent saglige spørgsmål vedrørende dette problem. Jeg finder også, at i stedet for at sylte forslaget i 6 uger burde ministeren være forslagsstillerne taknemlig for, at vi ved behandlingen og dermed fremkaldelsen, som det jo er sket i dag, af en positiv indstilling over for forhøjelse af dagpengesatserne ville lette ministeren i hans forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Jeg skal ikke her afgøre, om det er ministeren eller folketingets formand, der har været årsag til, at folketinget har fået denne sag udsat så længe, men jeg tror, det er nødvendigt, at man gør sig klart, at det vil medføre en reaktion fra befolkningens side, en reaktion, der ganske klart giver udtryk for, at arbejdsgangen her i tinget altså er dikteret af, hvad der passer regeringen, og ikke af de regler, der i øvrigt måtte gælde for parlamentarisk arbejde.

Hr. Niels Mørk startede med at omtale forslaget som et højst besynderligt forslag, et forslag, der var et skrivebordsarbejde, men udtalte senere under sin gennemgang, at en række af de forhold, forslaget tilsigter at skabe forbedringer for, har han og socialdemokratiet talt om i mange år og har et forarbejde i gang her. Hr. Niels Mørk udtalte også over for offentligheden, da forslaget blev fremsat, at socialdemokratiet havde arbejdet i årevis på disse forbedringer. Ja men hvorfor så vente så længe med at komme frem med forslaget? Hvorfor så hindre, at andres tanker kommer til behandling, når man jo alligevel inderst inde er enig i væsentlige dele af det, forslaget tilsigter?

Jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at dette minder mere om, at social-

demokratiet og hr. Niels Mørk er ilde berørt over, at venstre har taget initiativ og fremsat forslag på dette og på andre områder, hvor socialdemokratiet og hr. Niels Mørk måske mener, at de alene har patent på at fremme disse synspunkter. For det virker noget ejendommeligt, når vi senere får at vide, at hr. Niels Mørk indrømmer, at der er væsentlige mangler, der bør rettes; det foreliggende forslag tilsigter jo alene at rette på disse mangler. Jeg synes jo også, at jeg, når hr. Niels Mørk siger, at han har megen sympati for de hjemmegående husmødre og deres stilling dagpengemæssigt set, må minde om, at da vi sidst havde lovforslaget om dagpengesatserne til behandling, rejste jeg en række spørgsmål i denne forbindelse; men for socialdemokratiets vedkommende blev det ved sympatien. Dette kan ikke fortsætte. Vi må have disse spørgsmål løst.

Må jeg også sige til hr. Skræppenborg-Nielsen, at vel er vi klar over, at en ajourføring af de frivillige dagpengeordninger kan blive en dyr omgang, men en moderne socialpolitik vil være dyr, og det må ikke afholde os fra at gennemføre nødvendige forbedringer, der bæres frem af ønsket og et rimeligt krav om ligestilling de forskellige befolkningsgrupper imellem, og her er der da en udtalt forskelsbehandling. Og som jeg nævnte i mit første indlæg, er regeringen selv i sin nye familiepolitik jo opmærksom på at rette den forskelsbehandling, når talen er om barseldagpengene. Derfor må lighedsprincippet fortsat være det bærende element, og samfundet må betale den pris, det koster at ville have opbygget en moderne socialpolitik på alle områder.

Der blev rejst en række tekniske indvendinger og fremført en række synspunkter fra hr. Niels Mørks side vedrørende spørgsmålet om, hvordan det ville virke, hvis der blev ens kontingent over det hele. Der blev sagt, at det jo i så fald blev de små kasser, der måtte betale til de store, fordi der var større behov for hjælp derfra. Er det nu rigtigt? Man har lettere adgang til at få